

بررسی اهمیت و ضرورت آگاهی والدین از تربیت جنسی فرزندان خود

فاطمه عساری

دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان اروند آبادان، ایران

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی مسئله اهمیت و ضرورت آگاهی والدین در مورد تربیت جنسی فرزندان خود می باشد. پژوهش حاضر به لحاظ روش از نوع مطالعات توصیفی-تحلیلی می باشد و از نوع روش کتابخانه ای می باشد. در روش گرد آوری اطلاعات با مطالعه کتب، مقالات داخلی و خارجی، ژورنال های داخلی و خارجی مرتبط با موضوع تحقیق به بررسی اهداف پژوهش حاضر پرداخته است. از آنجا که دوران کودکی دوره ای تاثیر گذار و بنیادی می باشد. مسئله تربیت جنسی در این دوره بسیار حائز اهمیت می باشد و در کنار آن مسئولیت خطیر سلامت جامعه بر عهده والدین و محیط خانواده، آموزش و پرورش، دانشگاه ها، رسانه ها و... می باشد. لازم والدین که موثر ترین و مهم ترین نقش را در این زمینه دارند آگاهی لازم و کافی را کسب کنند.

واژگان کلیدی

اهمیت، ضرورت، آگاهی، والدین، تربیت جنسی، فرزندان

مقدمه

یکی از مهم ترین دوران زندگی آدمی دوران کودکی می باشد که در آن شخصیت پایه ریزی می شود و شکل می گیرد، کودک در این دوران نه تنها نیازمند مراقبت جسمانی می باشد بلکه به پرورش اجتماعی، عاطفی، روانی، و ذهنی در تمام مراحل و به عوامل تعیین کننده ی اساسی نیازمند است. سال های کودکی دوره ی بسیار مهمی است چرا که شخصیت، نگرش، آگاهی و رفتارهای کودک در این دوره تکوین یافته و شکل می گیرد. گذر از کودکی به مرحله بلوغ با فشارها و چالش های اجتماعی، رفتاری و محیطی برای کودکان همراه است. یکی از موضوعات مورد کنجکاوی در این مسائل جنسی برای کودکان است. کنجکاوی شدید کودکان نسبت به کارکردهای بدن خود در حوزه مسائل جنسی از نوپایی آغاز و تا دوران بلوغ ادامه می یابد. کودکانی که نحوه کارکرد بدن خود را می شناسند، درک بهتری از مفهوم جنسیت دارند. و از هویت محکم تری برخوردار می باشند. تربیت تحت عنوان رشد تدریجی و هماهنگ استعداد های آدمی تعریف می شود حتی با توجه به اینکه مسائل جنسی به صورت چشم گیری دیگر ابعاد را تحت تاثیر خود قرار می دهند، توجه به امر تربیت در این زمینه ضروری به نظر می رسد تربیت جنسی یک فرایند تغییر یا شکل دهی رفتار محسوب می شود و مهم ترین هدف آن توسعه رفتارهای مثبت جنسی، اتخاذ رویکرد محترمانه به خود و دیگران، دوری از تجاوز و خشونت می باشد (رضوی نژاد، السادات موسوی، 1402).

نیاز به تربیت جنسی و آموزش جنسی، یکی از مهم ترین نیازهای آموزشی و حقوق انسانی کودکان و نوجوانان و یکی از بزرگ ترین نگرانی های والدین و جامعه است، با این وجود هنوز در بیشتر کشورهای جهان کودکان و نوجوانان از این نوع آموزش محروم هستند. این مسئله موجب آسیب پذیری آنها نسبت به تجاوز و سوء استفاده جنسی، حاملگی، ناخواسته، و بیماری های منتقل شونده جنسی و ایدز می گردد. شورای اطلاعات و تربیت جنسی آمریکا، ضمن اشاره به اهمیت و نقش تربیت جنسی تاکید می کند؛ که جهت گیری اصلی تربیت جنسی صرفاً ارائه ی دانش و اطلاعات جنسی در زمینه ی آناتومی، فیزیولوژی اندام جنسی و تولید مثل نمی باشد. بلکه تربیت جنسی باید از طریق ارائه آموزش مجموعه ای از نگرش ها، ارزش ها، بینش ها، و مهارت های ارتباطی و بین فردی و حسن تعهد و مسئولیت در زمینه مسائل جنسی، در مسیر تعالی و رشد همه جانبه و متعال فرد حرکت نماید (روح پرور و همکاران او، 1398).

باتوجه به اینکه مشکلات احتمالی رفتار جنسی در آینده کودک، تحت تاثیر رشد جسمی طبیعی، عوامل فرهنگی و محیطی قرار می گیرد تربیت جنسی صحیح در کودکی اهمیت می یابد به علاوه سال های پیش از دبستان به سبب شکل گیری اساس شخصیت در آن و ایجاد سوالاتی در کودک، که چگونگی پاسخ به آن از سوی والدین، تفسیر کودک از روابط، بدن خود، بدن دیگران، و جهان جنسی او را می سازد، دوره ای بسیار مهم و حیاتی است. در این دوره سنی مادران مریب اصلی کودک هستند. و چگونگی نگرش و واکنش آنها به تربیت و آموزش جنسی اهمیت دارد. پژوهش ها نشان میدهد که برخی مادران به دلیل تمایل به تداوم معصومیت کودک، شرم، ناراحتی، ترس از تضعیف حیای کودک و احساس عدم آمادگی از ارائه دانش جنسی خودداری می کنند (نادری و همکاران او، 1399).

کودکان پیش دبستانی به علت ندانستن اسامی آناتومیک بدن ممکن است در معرض سوء استفاده های جنسی متفاوتی قرار گیرند آموزش جنسی به کودک در صورتی که بر مبنای شرایط سنی، فرهنگی، و ارائه ی اطلاعات دقیق و مناسب در مورد اعضای بدن و عملکرد هر یک از آنها باشد از سوء استفاده های جنسی کودکان می کاهد. آموزش جنسی به کودک به ویژه زمانی که این آموزش از جانب

والدین آگاه صورت بپذیرد با کسب اعتماد به نفس همراه است. زمانی که این آموزش نادیده صورت بگیرد کنجکاوی با جستجو بر روی بدن خود و یا کودک دیگر رخ خواهد داد (فاتحی پولادی و همکاران او، 1398).

تربیت جنسی یکی از دشوارترین و حساس ترین تربیت ها بوده است که اندک اشتباه و غفلتی در آن ممکن است باعث گمراهی کودکان شود والدین دارای نقش کلیدی در سلامت جنسی و رشد و شکل گیری اعتماد به آینده در کودک هستند. Jaccard و همکاران حداقل به سه دلیل توجیه کردند که چرا ارتباط والدین با کودکان می تواند در آینده جنسی کودکان تاثیر داشته باشد: نخست پدر و مادر می توانند اطلاعات سازگار با ارزش های خود را به فرزندانشان انتقال دهند. دوم، پدر و مادر از ابتدا تا انتها با مراحل مختلف رشد کودک، تاثیر حضور خواهر و برادر، کنجکاوی ها و سوالات و دوران بلوغ و تغییرات مرتبط با آن، همراه کودک هستند. سوم، والدین می توانند به عنوان ناظر همیشگی بر رفتار کودکان و به عنوان اولین منبع کسب اطلاعات آنها نقش ایفاء کنند. ارتباط و تعامل بین والدین می تواند یک عامل حفاظتی برای طیف وسیعی از رفتارهای جنسی فرزندان در آینده باشد. دوران قبل از بلوغ زمان مناسبی است تا والدین، قبل از آغاز رفتارهای جنسی، پیام های پیشگیری از خطر جنسی را به فرزندان خود منتقل کنند (میردی و همکاران او، 1396).

با توجه به آمار روزافزون آسیب های اجتماعی که آینده سازان کشور یعنی کودکان را متاثر می کند، آموزش مهارت های جنسی با تمرکز بر پیشگیری از آزار جنسی بسیار ضروری به نظر می رسد. تربیت جنسی کودکان باید از دغدغه های اصلی والدین بوده و در مورد مسائل جنسی و خود مراقبتی می بایست به تناسب شرایط جنسی و سنی فرزندشان این اطلاعات را به فرزند خود در زمان درست و به موقع انتقال دهند. غفلت والدین در جهت عدم ارائه تربیت جنسی باعث می شود تا زمینه برای سوء استفاده جنسی از فرزندشان توسط افراد آشنا و یا غریبه فراهم شود. خانواده ها باید آموزش های خود مراقبتی جنسی را به صورت ساده به کودکان بیان کنند، اینکه چه افرادی و در چه شرایطی می توانند به بعضی از اندام های خصوصی دسترسی داشته باشند و مابق افراد اجازه چنین کاری را ندارند، اما همین آموزش های ساده به کودکان داده نمی شود چرا که حرف زدن راجع به موضوعات جنسی در خانواده ها سخت است و والدین حرف زدن در این مورد را درست نمی دانند علاوه بر والدین، افراد دیگری نیز هستند که می توانند برنامه خود مراقبتی و تربیتی جنسی به کودکان را به آنها آموزش دهند که از آنها به عنوان مربیان آموزش خود مراقبتی و تربیت جنسی کودکان یاد می شود (حاج ایریلو و همکاران او، 1398).

با وجود اینکه در کشورهای غربی آموزش های جنسی متنوعی به نوجوانان داده می شود، ولی به نظر می رسد اکثر نوجوانان هنوز هم آگاهی لازم در این زمینه را به دست نیاورده اند. تنها 25 درصد مادران قادر به پاسخگویی به سوالات جنسی فرزندانشان هستند. به هر میزان که والدین در تربیت جنسی کودک از روش ها و برنامه های جامع، اصولی، و منطقی استفاده کنند، تربیت جنسی کامل تری انجام خواهد شد. تربیت جنسی جامع می تواند به کودکان و نوجوانان کمک کند تا چارچوبی از موضوعات بهداشتی و اجتماعی پیچیده و بحرانی را در ذهن ایجاد کند. فراهم کردن اطلاعات دقیق درباره روابط جنسی و مسائل مربوط با آن می تواند نتیجه تصمیم گیری های باشد که به زندگی های سالم تر بیانجامد. پاسخ مناسب و به جا به کنجکاوی های کودکان، یکی از پرچالش ترین موضوعات تربیتی محسوب می شود. در ایران برنامه های آموزشی مدون و مناسبی در این زمینه وجود ندارد. و بیشتر نوجوانان آگاهی های جنسی را از منابع نامناسب و با روش های نادرست کسب می کنند. و اطلاعات کافی پیرامون این موضوع ندارند (قربانی و همکاران او، 1394).

پیشینه ی تحقیق

ساکت^۱ (2009) با توجه به نقش و اهمیتی که برای تربیت جنسی مراکز آموزشی به ویژه مدارس متوسطه قایل است، از حوزه ی تحت عنوان تربیت جامع جنسی نام برده و تاکید می کند، که این حوزه باید مجموعه ای از اطلاعات و آگاهی های مفید و سازنده را در زمینه ای رفتارهای سالم جنسی به دانش آموزان منتقل نموده و آموزش دهد تا آنها بتوانند، در موارد مقتضی، تصمیم های آگاهانه ای را در این زمینه اتخاذ نمایند. ضمن اینکه، آگاهی و بصیرت در زمینه ی امور جنسی و فعالیت های جنسی مانع ایجاد اضطراب و فشار روانی در میان دانش آموزان می گردد. بریگس نیز تاثیرات مثبت برنامه های آموزشی تربیت جنسی را در افزایش قابلیت ها و رفتارهای مراقبتی دانش آموزان و نیز آثار سازنده ی این برنامه ها را بر روی رشد دانش، آگاهی، نظام ارزش گذاری و نگرش های دانش آموزان مورد توجه و تاکید قرار میدهد (امینی و همکاران او، 1390).

بر اساس پژوهش کونتولا^۲ (2008) مهم ترین هدف تربیت جنسی از نظر معلمان آن است که حس مسئولیت و آگاهی از واقعیت های مسلئل جنسی را به دانش آموزان آموزش دهد. تربیت جنسی یکی از پیچیده ترین و مهم ترین ابعاد تعلیم و تربیت است که در جگونگی شکل گیری شخصیت انسان نقش مهمی داشته و بر افکار، عواطف، و رفتار های وی تاثیرگذار است. و به خصوصیات رشدی اجتماعی اخلاقی و فرهنگی توجه دارد. کشورها به برنامه درسی تربیت جنسی توجه شده است تربیت جنسی در مدارس، بعضی جوامع موضوعی آسان نیست و هنوز ترس و اضطراب از صحبت کردن در مورد مسائل جنسی وجود دارد. دنمان^۳ (1994) معتقد است که برنامه درسی حدود سنی 5 تا 16 سال باید بازبینی شوند و تربیت جنسی باید بخشی از برنامه درسی باشد (بیگی و همکاران او، 1397).

نتایج پژوهش های مختلف نشان می دهد که آموزش تربیت جنسی می تواند باعث افزایش سازگاری کودک می شود. بحث سازگاری در مورد کودکان موضوعی است که به شدت مورد توجه است. امروزه با توجه به زندگی مدرن و تغییر و تحولاتی که در سبک و نوع زندگی رخ داده است و عوامل استرس زا یی که در محل تحصیل کودکان به وجود آمده فرایند سازگاری کودکان با مشکل مواجه شده و در نتیجه کودکان دچار سرگردانی شده اند. نتایج یافته ها نشان می دهد که بین سازگاری با مهارت های اجتماعی در کودکان رابطه معناداری وجود دارد در حقیقت، بین سازگاری کودکان با وجود برخی از مشکلات در کودکان مانند عدم توانایی آنها در حفظ و تنظیم رفتارشان با دیگران رابطه دارد. به عبارت دیگر عدم سازگاری کودکان روی عملکرد آنها در خانواده، اجتماع مردم و مدرسه تاثیر سوء می گذارد. نتایج پژوهش های مختلف نشان می دهد که آموزش تربیت جنسی می تواند بر مشکلاتی چون انزوا طلبی، عدم سازگاری و عدم مهارت های اجتماعی غلبه کند از آنجایی که اغلب مشکلات بزرگسالی ریشه در رفتارهای دوران کودکی دارد (محمد رسولی، نصرتی، 1402).

پژوهش ها دریافته است که آموزش مسائل پیشگیرانه جنسی توسط والدین به کودکان از همان دوران کودکی موجب افزایش سلامت جنسی، بهبود مهارت های خود مراقبتی، ایجاد نگرش، باورها و ارزش هایی درباره هویت، روابط و صمیمیت در کودکان و کاهش گرایش کودکان به رفتارهای پرخطر جنسی در نوجوان خواهد شد. درباره پاسخگویی به سوالات جنسی کودکان، یکی از نگرانی های عمده مادران در این سنین است سه واکنش از سوی مادران نشان داده است: اول، انتظار برای طرح پرسش توسط کودک. دوم، آغاز صحبت از سوی والدین و سوم، تعویق پاسخگویی. با مرور پژوهش ها می توان دریافت که بیشتر روش های این پیشینه به دیگر کشورها مربوط

¹ Silent

² kontula

³ denman

است و در ایران تنها تعداد اندکی پژوهش، آن هم بیشتر در زمینه دانش و نگرش مادران یا اثر آموزش تربیتجندی بر رفتار و نگرش آنها یا بر کنجکاوی جنسی کودکان انجام شده است (نادری و همکاران او، 1399).

مطالعه ای در انگلستان عوامل محدود کننده مشارکت والدین در آموزش جنسی را فقدان آگاهی از نیازهای فرزندان برای آموزش جنسی، در نظر گرفتن آموزش جنسی به عنوان بخشی از نقش والدی خود، شرم از صحبت کردن در مورد مسائل جنسی و عدم اطمینان در مورد این که به عنوان والدین چه رفتاری باید در این زمینه داشته باشند، نشان داد. مطالعه ای در ایران نشان داد، در برخی موارد والدین به علت مسائل اخلاقی به تربیت جنسی فرزندان خود توجه مطلوبی نداشته و فرزندان اطلاعات جنسی خود را از طریق تجربیات خود یا دوستان کسب می کنند. برخی مربیان مدارس نیز، کنجکاوی در مسائل مذکور را ناپسند دانسته و حاضر به پاسخگویی در این زمینه نمی باشند. موضوعات مربوط به مسائل جنسی نیز حجم بسیار کمی از کتب درسی را به خود اختصاص می دهند (روح پرور و همکاران او، 1398).

از نظر کوچکف⁴ جهت گیری اصلی تربیتی جنسی نباید صرفاً ارائه ی دانش و اطلاعات مربوط به امور جنسی به دانش آموزان باشد. بلکه علاوه بر آن، تربیت جنسی باید ابعاد معنوی و روحانی مسائل جنسی را هم مورد توجه و تاکید خاص قرار دهد. در واقع، از نظر وی، هدف تربیت جنسی فقط آموزش اطلاعات جنسی نیست، بلکه در تربیت جنسی به موازات آموزش مفاهیم و اطلاعات مرتبط با آناتومی و فیزیولوژی انسانی، باید بر جوانب معنوی، انسانی، روحی، امور جنسی تاکید کرده است (امینی و همکاران او، 1390).

میردی و همکاران (1396) معتقد هستند والدین نقش کلیدی و مهمی در سلامت جنسی و روانشناختی افراد به ویژه کودکان دارند. والدین با مراقبت و حمایت، ارضای نیازهای روانشناختی و عاطفی و همچنین پرورش خصایص اخلاقی و پدینی در فرزند خود، به طور غیر مستقیم بر عملکرد و رشد جنسی وی اثر می گذارد. از این طریق، تا حد زیادی از انحرافات جنسی او جلوگیری خواهند کرد. بر اساس نتایج پژوهش خلج آبادی و فراهانی و مهریار (1389) تجربه ارتباط با جنس مخالف و نزدیکی جنسی در افرادی بیشتر است که والدینش ارزش های غیر سنتی و سهل گیرانه ای نسبت به این گونه روابط دارند. همچنین جو نامناسب خانواده، ارتباط ضعیف والد-فرزند به گرایش به روابط قبل از ازدواج هم مانع می باشد. در پژوهشی دیگر نشان داده دکه افرادی به علت وجود تعارض خانوادگی و روابط نامناسب اعضای خانواده، به منظور جبران کمبود و کسب حمایت و صمیمیت به سوی این روابط کشیده می شوند و به رفتارهای پرخطر جنسی تبدیل می شوند (ابراهیمی و همکاران او، 1401).

مطالعات نشان داده اند کسانی که آموزش ها را به طور رسمی و یا غیر رسمی از پدر و مادر خود دریافت کرده بودند، 15 درصدشکای جنسی کم تری داشتند. یکی از مادران با تحصیلات عالی 44 ساله خانه دار مادر دو پسر کلاس اول و پنجم به عدم آمادگی خانواده ها اشاره می کند: به نظر من باید اول از همه این آموزش از خانواده ها شروع بشه ما باید اون پای بست یعنی اون زیر بنای جامعه مون که خانواده است رو درست کنیم تا اون بچه آگاه وارد جامعه بشه به اعتقاد وی خانواده بستر مهم تربیت جنسی فرزندان است. مطالعه ای در کالیفرنیا هم نشان داد والدین آموزش دیده بطور قابل توجهی بیشتر تر از گروه شاهد در مورد سلامت جنسی با نوجوانان خود صحبت کرده بودند و مهارت بیش تری برای این گونه صحبت ها داشتند. لادن⁵، کارشناس مشاوره و مددکار اجتماعی، 36 ساله، مادر دو دختر دو قلو: ما باید آموزش بدیم از طریق رسانه های گروهی، از طریق مدارس، اول به والدین، سنتی هم نباید فکر کنیم. چون پدر و مادر

⁴ Te vogla

⁵ laden

ما سنتی عمل کردن در تربیت ما خواه یا ناخواه در ما اثر گذاشته، وی از عوامل مداخلع گر مهم بر نگرش والدین برای تربیت جنسی فرزندان را دیدگاه والدین آنها و روش سنتی تربیتی شان می داند (السادات مرقانی خویی وهمکاران او، 1392).

در پژوهشی به عنوان مطالعه کیفی تجاربمادران از آموزش مسائل جنسی به دختران نوجوان با تاکید بر عوامل فرهنگی، به چهار مضمون اصلی در تربیت جنسیدخترنا رسیدند که شامل آموزش در خصوص بلوغ وقاعدگی، آموزش درباره ی رابطه ی جنسی، سن مناسب برای آموزش مسائل جنسی و تفرد مناسب برای این آموزش بود. در پژوهشی به عنوان نقش خانواده در تربیت جنسی کودکان، بر اهمیت نقش خانواده در تربیت جنسی کودکان تاکید کرده استو بیان می دارد که باید زمینه بهداشت جنسی و حذف شیوه های نادرست و ناشایست تربیت جنسی در خانواده به عنوان کانون تربیت فراهم گردد. همچنین در پژوهشی دیگر مبردی، حسن پور ازغدی وامیری فراهانی (1396) درباره آگاهی و نگرش مادران نسبت به تربیت جنسی کودک پیش دبستانی می شود. بررسی های انجام شده حاکی از آن است که اکثر کشورها به ضرورت تربیت جنسی به عنوان یک امر اجتناب ناپذیر، تاکید کرده اند. در کشورهای مختلف، آموزش تربیت جنسی به شکل های متفاوتی انجام می پذیرد که برخی از این آموزش ها با مبانی دینی و فرهنگی ما مغایرت دارد. تاکنون برنامه مدونی جهت افزایش آگاهی والدین در زمینه تربیت جنسی کودک در ایران، با توجه به مبانی دینی و فرهنگی وجود نداشته است، ذر آموزش رسمی، بحث تربیت جنسی به جهت ابهامات نظری و مشکلات اجرایی همواره به عنوان برنامه رسی مغفول مطرح بوده است (احمدی، محمد حسنی، 1400).

بسیاری از کارشناسان این حوزه معتقدند که برنامه جامع تربیت جنسی باید یک برنامه موثر و بر طبق نیاز یک نوجوان و والدین آنها باشد. و داکس⁶ (2011). تربیت جنسی به عنوان یک برنامه دقیق و منطبق بر واقعیت ها و متناسب با سن فرد، آموزش داده می شود. امروزه با گسترش رسانه های اجتماعی، مجازی، شیوه های دسترسی به اطلاعات به سرعت تغییر کرده است و این رسانه ها به سرعت جایگزین ارتباطات سنتی شده اند که اطلاعات را در کمترین زمان در دسترس همه قرار می دهند (طاوسی وهمکاران او، 1399).

متأسفانه تابوهای فرهنگی موجود در بعضی کشورها باعث شده است که اطلاعات جنسی به صورت نادرست در بین کودکان وجود داشته است و کودک بدون اینکه صحبتی در این مورد بکند

اهمیت و ضرورت تحقیق

با توجه به اینکه دوران کودکی و نوجوانی دوره های بسیار مهمی و اثر گذار در زندگی انسان هستند. علی الخصوص در دوره کودکی که دوره شکل گیری شخصیت انسان است. هر اتفاقی یا رخدادی می تواند بر روح، روان، شخصیت، جسم، انسان تاثیر منفی یا مثبت بگذارد. از آنجا که محیط خانواده برای رشد کودک اولین مکان یا موثرترین می باشد. تربیت در آن برای اولین بار صورت می گیرد. نقش بسیار حیاتی در دوره زندگی کودک دارد. کودک در این دوره کودکی خود، از یک دوره ی سنی به بعد نسبت به خیلی از مسائل کنججوی پیدا می کند. جدا از اینکه خود کودک در کل نسبت به اکثر مسائل کنجکاو است. نسبت به مسائل جنسی، بدن خود، آناتومی بدن خود، دختر بودن، پسر بودن، ... کنجکاو زیادی پیدا می کند و مهم تر از آن کسب آگاهی صحیح از منابع صحیح در مورد مسائل جنسی است. که اگر کودک یا نوجوان در مورد این مسائل آگاهی صحیح را کسب نکند. مشکلات پرچالشی در دوره های بعدی زندگی

⁶ vedax

اش ایجاد می شود. لذا در این مورد والدین باید در مرحله ی اول خودشان آگاهی کامل در مورد این مسائل را کسب کنند بعد به فرزندان خود آموزش دهند.

متأسفانه تابوهای فرهنگی موجود در بعضی کشورها باعث شده است که اطلاعات جنسی به صورت نادرست در بین کودکان وجود داشته است و کودک بدون اینکه صحبتی در این مورد بکند بزرگ شود و بسیاری از کنجکاوی های اوسرکوب می شوند. نوزاد زمانی که چشم خود را به دنیا باز کند با خود شور و شغف می آورد و برای اینکه این نشاط تداوم یابد، باید به هر آنچه جزئی از مراحل رشد او است دقت کنیم و آن را نادیده نگیریم، زیرا اگر به آنها توجه دقیق و درستی شود، بخشی از بحران ها را از بین می برد. در جامعه ی امروزی عواملی چون توسعه ی تکنولوژی ارتباطی و اطلاعاتی شدن جامعه، نه تنها زندگی مادی و اقتصادی مردم را تغییر داده، بلکه چهارچوب های شناختی آن ها را نیز دگرگون ساخته است (سهرابی، یزدانی، یزدانی، 1397).

نتیجه گیری

تربیت جنسی ساحتی از ساحت های مهم تربیت می باشد لازم والدین کودک نسبت به این مسئله در تربیت کودک خود آگاهی کافی را کسب کنند چنانچه تربیت جنسی فرزندان یا دانش آموزان توسط والدین و مربیان مورد غفلت قرار بگیرد. به احتمال زیاد کودک با مشکلات زیادی مواجه می شود و والدین شاهد اختلال های شایع جنسی در میان فرزندان خود می شوند و اگر کودک هویت جنسی او دچار اختلال شود بر تمام ابعاد زندگی او تاثیر منفی خواهد گذاشت. زیرا کودکی که پاسخی برای سوالات و کنجکاوی های خود پیدا نکند. ناخودآگاه سمت منابع نامعتبر و روش های نادرست کشانده می شود و پاسخ سوالاتش را به صورت نادرست پیدا می کند. و این روش باعث افزایش سردرگمی بیشتر او می شود. لذا والدین در مرحله ی اول محیط خانواده را برای کودک امن نگه دارند که بتواند اعتماد کند و از پرسیدن سوالات خود احساس خجالتی نداشته باشد. والدین در مسائل تربیت جنسی باید با کودکان خود دوست باشند که کودک احساس ترس نداشته باشد. پس تربیت جنسی کودکان یکی از مسائلی که ضروری است والدین خودشان در مرحله ی اول در مورد آن آگاهی کافی را کسب کنند.

منابع

- امیرپور، بروز، مشعل پور فرد، مرضیه، ادیب، فریبا، (1401). کارآمدی برنامه آموزش تربیت جنسی بر دانش جنسی و هویت جنسی دانش آموزان دختر، نشریه علمی زن و فرهنگ.
- امینی، محمد، تمنایی فر، محمدرضا، پاشایی، رقیه، (1390). بررسی ضرورت وجودی و چگونگی توجه به تربیت جنسی در برنامه‌ی درسی مقطع متوسطه از دیدگاه دبیران و دانش آموزان، مجله علمی و پژوهشی (پژوهش‌های برنامه درسی) انجمن مطالعات برنامه درسی ایران، دوره اول، شماره اول.
- ابراهیمی، سارگل، فرحبخش، کیومرث، نعیمی، ابراهیم، (1401). بررسی تربیت جنسی در دختران دارای روابط قبل از ازدواج (جنسی، عاطفی، ویا عاطفی-جنسی) یک مطالعه پدیدارشناسانه، رویش روان شناسی، سال 11، شماره 6، شماره پیاپی 75.
- السادات مرقانی خویی، عفت، ابوالقاسمی، ناریا، تندیس، محمد حسین، (1392). سلامت جنسی کودکان: مطالعه کیفی تبیین دیدگاه‌های والدین، مجله دانشکده بهداشت و انستیتوی تحقیقات بهداشتی، دوره 11، شماره 2، صفحه 65-74.
- احمدی، صدیقه، محمد حسنی، نسرین، (1400). طراحی اعتبار یابی و بررسی اثربخشی چند رسانه ای آموزش تربیت جنسی کودکان بر آگاهی والدین و مربیان، پژوهش‌های تربیتی، شماره 43.
- حاج ایریلو، شیما، خوشنویس، الهه، قدرتی، سیما، (1398). تاثیر رآ آموزش خودمراقبتی در نگرش‌ها های ناکارآمد زنان داوطلب مربیگری تربیت جنسی کودکان، آسیب شناسی، مساوره، غنی سازی خانواده، پیاپی (9)، صفحات 77-90.
- رضوی نژاد، مهتاب، السادات موسوی، مهسا، (1402). چالش‌های تربیت جنسی کودکان یک مطالعه موردی، نشریه پژوهش پرستاری، دوره 18، شماره 3.
- روح پرور، زهرا، شاه علی، شاداب، جاود انوری، مژگان، (1398). تبیین ادراکات والدین از چالش‌های تربیت جنسی پسران نوجوان، یک مطالعه کیفی، مجله تحقیقات کیفی در علوم سلامت، سال 8، شماره 3.
- طاووسی، سمیرا، شفیع آبادی، عبدالله، سلیمی بجستانی، حسین، (1399). اثر بخشی آموزش مولفه‌های تربیت جنسی به مادران در اضطرب دختران پایه پنجم و ششم شهرستان قدس، فصلنامه فرهنگ و مشاوره و روان درمانی دانشگاه علامه طباطبایی، سال یازدهم، شماره 41، صفحه 117-138.
- فاتحی پولادی، حدیث، اکبری کامرانی، مهناز، جواد نوری، مژگان، فرید، ملیحه، (1398). اثر بخشی یک برنامه آموزشی گروهی بر آگاهی، نگرش، و مشارکت مادران در آموزش جنسی کودکان پیش دبستانی، نشریه ی پرستاری ایران، دوره 32، شماره 119.
- قربانی، مهسا، زمانی علویجه، فرشته، شهری، پروین، زارع، کوروش، مرعشی، طیبه، (1394). شناخت کنجکاوای های جنسی کودکان مقدمه ای بر آموزش و ارتقای سلامت جنسی آنان، آموزش و ارتقای سلامت جنسی کودکان.
- مبردی، کتایان، امیری فراهانی، لیلیا، حسن پور ازغری، بتول، (1396). آگاهی و نگرش مادران نسبت به تربیت جنسی کودکان پیش دبستانی، نشریه ی پرستاری ایران، دوره 30، شماره 106.

محمد بیگی، رضا، فقیهی، علیرضا، ناطقی، فائزه، جولایی، لیلیا (1397)، بررسی برنامه‌های درسی تربیت جنسی دو دوره ابتدایی مبتنی بر دیدگاه معلمان و ارائه‌ی راهکارهایی مطلوب از دیدگاه متخصصان، دوفصلنامه نظریه و عمل در برنامه درسی، سال ششم، شماره 12 صفحه 166-141.

محمد رسولی، فاطمه، نصرتی، کبری، (1402). اثربخشی آموزش تربیت جنسی بر سازگاری، انزوا طلبی، و مهارت اجتماعی کودکان آزار دیده جنسی و کودکان عادی، مجله تحقیقات علوم رفتاری، صفحه 165-175.

یزدانی، سمیه، سهرابی شگفتی، نادره، 1397، تأثیر آموزش تربیت جنسی بر هویت جنسی کودکان 7 تا 11 سال شهر شیراز، دوفصلنامه مشاوره کاربردی، دانشگاه شهید چمران اهواز، دوره 8، سال هشتم، شماره 2.

Kontula, O. (2008). Nordic Sex Education: A Case of Finland. *Journal of 110 Sexologies*, 17 (1): 25.
Denman, S. , Gillies, P. , Wilson, S. , & Wijewardene, K. (1994). Sex education in schools: an overview with recommendations. *Public health*, 108 (4), 251-256